

PREZIDENT PETR PAVEL JE V NEPŘÍPUSTNÉM STŘETU ZÁJMŮ! Měl by okamžitě sdělit národu, kdy a jak se s tím hodlá vypořádat!

13. listopadu 2025

Prezident Petr Pavel neustále naléhá, ač ho k tomu nic neopravňuje, leč kdosi skrytý neustále ponouká, aby designovaný premiér Andrej Babiš neprodleně a veřejně sdělil národu, jak se hodlá vypořádat se střetem zájmů, píše Jan Schneider v komentáři pro .

Sama se v této souvislosti vynořuje naléhavá otázka, vycházející z prezidentovy evidentní přecitlivělosti na střet zájmů.

Je přece všeobecně známo, že Petr Pavel po vojenském gymnáziu studoval obor průzkum na Vojenské vysoké škole pozemního vojska, a pak nastoupil v výsadkovém vojsku. Někdy v těch letech musel složit vojenskou přísahu vojáků Československé lidové armády z roku 1961:

„Já, občan Československé socialistické republiky, vědom si své čestné vlastenecké povinnosti, přísahám před bojovou zástavou věrnost pracujícímu lidu vedenému Komunistickou

stranou Československa. Slibuji, že budu vojákem statečným a ukázněným, že budu důsledně a iniciativně plnit ustanovení vojenských řádů, rozkazy velitelů a zachovávat vojenské tajemství. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně, svěřené mi pracujícím lidem a připravovat se na boj, abych mohl na rozkaz presidenta a vlády Československé socialistické republiky co nejlépe bránit svou rodnou vlast a její socialistický řád proti každému nepříteli. Pro obranu socialismu jsem vždy připraven stát pevně v řadách ozbrojených sil Československé socialistické republiky po boku Sovětské armády i armád ostatních socialistických zemí v boji proti jeho nepřátelům a nasadit i svůj život k dosažení vítězství. Tak přísahám!“

Podle wikipedie pak byl v posudku k propůjčení medaile Za službu vlasti roku 1988 hodnocen jako tříděně uvědomělý a politicky vyspělý, napomáhající prosazovat vedoucí úlohu komunistické strany mezi podrízenými, dobře zabezpečující bojovou pohotovost jednotky a odvádějící „vytrvalou, obětavou a příkladnou práci“.

Po pádu režimu (1989), který byl novým režimem uzákoněn (zákon č. 198/1993 Sb.) jako „protiprávní“, pokračoval jakoby nic ve vojenské službě, složil novou vojenskou přísahu v roce 1990 (za federace) a pak v roce 1993 (po rozdělení republiky), aniž by kdy vešlo ve známost, jak se vypořádal se střetem zájmů, když ve všech třech případech přísahal nasadit vlastní život.

Neslyšeli jsme nikdy nic o tom, že by se nějak zprostil přísahy z minulého režimu, když sloužil režimu dle zákona přesně opačného!

Nasadil snad život proti sobě samému, když se nežinýroval stavět se vítězně na obě strany barikády? Zápasil snad sám se sebou, jako to v proslulém montypythonovském skeči předváděl Colin „Bomber“ Harris v zápase proti Colinu „Bomber“ Harrisovi?

Viditelně ho to netrápí. Buďto nechápe, co to znamená vojenská přísaha, anebo to chápe, ale dělá si z huby kanál a hází na to bobana.

Potom by mohlo přicházet v úvahu započít proces „impeachmentu“ (Senát může se souhlasem Poslanecké sněmovny podat ústavní žalobu proti prezidentu republiky k Ústavnímu soudu, a to pro velezradu nebo pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku; velezradou se rozumí jednání prezidenta republiky směřující proti svrchovanosti a celistvosti republiky, jakož i proti jejímu demokratickému řádu).

Pointa by byla v tom, že prezident, který buď nechápe nebo nedodrжуje přísahu, nemůže být vrchním velitelem ozbrojených sil, protože není jasné, která z jeho přísah platí: tak snadno, jak se přepřísáhl v roce 1990, může se přepřísáhnout kdykoliv v budoucnosti. Žádné záruky v něm česká armáda nemá, a vzor už ani omylem.

O co méně se prezident stará o tento svůj již 35 let starý střet zájmů, o to více se vrtá ve věcech, do nichž mu nic není, protože k těmto zdržovacím manýrům nemá žádné zákonné oprávnění. Může se sice zajímat o vládní programové prohlášení, může dychtit po rozhovorech z budoucími ministry, nic z toho ho však neopravňuje zdržovat jmenování nového premiéra a jeho vlády.

To je další věc, kterou by mohl vzít Ústavní soud v potaz, protože prezident evidentně takto jedná proti demokratickému řádu.

Každopádně je nutno urychleně připravit v Poslanecké sněmovně návrh novely zákona o státním rozpočtu se speciálním zřetelem na samostatnou rozpočtovou kapitolu Kanceláře prezidenta republiky, nemluvě už o položce „ošatného“ pro paní prezidentovou. Šetřit se musí všude, a prezident chca-nechca půjde příkladem.

A pro všechny případy bude třeba připravovat demonstraci na

Hradčanské náměstí, aby lid, tedy suverén demokracie, připomněl prezidentu republiky, kde je jeho místo a jaké jsou jeho povinnosti a kde jsou limity, jejichž překročením už jedná proti demokratickému řádu.

AUTOR: Jan Schneider

ZDRŮJ

dezinformace